

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

12 april 2006

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door de heer Karlos Callens
aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij
en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts;

de heren Karlos Callens, Jul Van Aperen;

de heer Jacky Maes, mevrouw Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

de heer Jef Tavernier;

de heer Mark Demesmaeker.

Zie:

685 (2005-2006)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nrs. 2 en 3: Amendementen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting door de heer Yves Leterme, minister-president en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	4
2. Algemene bespreking	5
3. Artikelsgewijze bespreking	7
4. Indicatieve eindstemming.....	9
Tekst indicatief aangenomen door de subcommissie.....	10

DAMES EN HEREN,

De Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid besprak op 14 en 28 maart 2006 het ontwerp van decreet betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij.

1. Toelichting door de heer Yves Leterme, minister-president en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid

De *minister-president* stelt dat het ontwerp van decreet aangaande de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij een technisch ontwerp van decreet is. Het creëert het wettelijk kader voor het oprichten van een volkomen autonoom werkend Vlaams begrotingsfonds voor de Vlaamse landbouw en visserij. Het ontwerp van decreet is het vervolg op het voorontwerp van decreet betreffende de werking van het Fonds voor de kwaliteit van de landbouwproductie dat tijdens de vorige legislatuur – meer bepaald op 18 juli 2003 – principieel door de toenmalige Vlaamse Regering werd goedgekeurd.

Om de zekerheid te hebben dat het fonds als instrument kan gebruikt worden voor alle sectoren van het ganse beleidsdomein Landbouw en Visserij en om de werking ervan niet te verengen tot een kwaliteitsinstrument werd door de huidige Vlaamse Regering geopteerd om het fonds om te dopen tot het Fonds voor Landbouw en Visserij. Dit ontwerp van decreet werd goedgekeurd op de vergadering van de Vlaamse Regering van 9 december 2005.

De oprichting van het Fonds is noodzakelijk om tegemoet te komen aan volgende bekommernissen. Ten eerste moest Vlaanderen een fonds oprichten om de saldi op te vangen van de vroegere federale begrotingsfondsen zoals het Fonds voor de bescherming van planten en plantaardige productie en het Fonds voor de gezondheid en de kwaliteit van de dieren en de dierlijke producten. In een overgangssituatie heeft het Fonds voor de kwaliteit van de landbouwproductie hiervoor gezorgd. Nu is het tijd om een volwaardig fonds op te richten. Ten tweede is de oprichting van een nieuw Vlaams fonds nodig om op een zelfde manier als in het verleden middelen vanuit de sector te kunnen innen, zodat de continuïteit gewaarborgd kan worden voor de programma's die in het kader van de vroegere begrotingsfondsen wer-

den uitgevoerd. Tot slot geeft dit Fonds aan de sector de mogelijkheid om, indien hiervoor gekozen wordt, nieuwe initiatieven te financieren.

Hoofdstuk I van het ontwerp van decreet stelt onder de titel “algemene bepalingen” enkel dat het decreet een gewestmaterie betreft en verder worden een aantal definities opgesomd.

In hoofdstuk II worden de oprichting, de middelen en de uitgaven van het Fonds bepaald. Zo wordt het Fonds voor Landbouw en Visserij geplaatst binnen het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, meer specifiek bij het beleidsdomein Landbouw en Visserij.

De inkomsten van het Fonds zullen onder meer gebaseerd zijn op de verplichte bijdragen van de sector, de retributies, rechten en vergoedingen die door de Vlaamse Regering zijn opgelegd, administratieve boetes, vrijwillige bijdragen, eventuele Europese cofinanciering enzovoort.

In hoofdstuk II is eveneens bepaald dat bij het vaststellen van de inkomsten rekening moet worden gehouden met het advies van de Raad en met een evenredige verdeling van de inkomsten tussen de sectoren en de subsectoren. De uiteindelijke vaststelling gebeurt bij een besluit van de Vlaamse Regering.

De Raad van het Fonds voor Landbouw en Visserij zal na goedkeuring van dit ontwerp van decreet door de Vlaamse Regering worden opgericht. Ook de samenstelling en de manier van werken ervan zal met een besluit van de Vlaamse Regering worden bepaald. Het is de bedoeling om alle sectoren van de landbouw, tuinbouw en visserij in deze Raad te laten vertegenwoordigen.

De hierboven opgesomde lijst van mogelijke inkomsten zullen voor volgende uitgaven kunnen aangewend worden: uitgaven in de dierlijke sector in het kader van het rassenonderzoek, uitgaven in de dierlijke en plantaardige sector in het kader van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen, uitgaven in de dierlijke en plantaardige sector met toepassing van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw, tuinbouw en visserijproducten, kosten die verbonden zijn met de opdrachten die voor rekening van het fonds worden uitgevoerd, uitgaven voor dataverzameling en de adviesvorming in het kader van het gemeen-

schappelijke landbouw- en visserijbeleid, de uitgaven in kader van de tweede pijler van het gemeenschappelijke landbouw- en plattelandontwikkelingsbeleid, eventueel de financiering van de uitgaven door de overheid voor het vergoeden van economische schade.

Net zoals dit het geval is bij de inkomsten zal bij het vaststellen van de uitgaven rekening worden gehouden met het advies van de Raad van het Fonds en met een evenredige verdeling tussen de sectoren en subsectoren. Dit zogenaamde uitgavenprogramma van het Fonds zal bij ministerieel besluit worden vastgelegd.

Bijkomend moeten alle steunmaatregelen die voorkomen in de hierboven opgesomde lijst van mogelijke uitgaven vooraf voor goedkeuring bij de bevoegde Europese commissiediensten als staatssteunmaatregel worden aangemeld.

Hoofdstuk III van dit ontwerp van decreet handelt over de controle op de naleving van de betaling van de bijdragen en retributies en geeft een overzicht van de mogelijke sancties die genomen worden bij niet-naleving hiervan. Deze sancties kunnen variëren van een aanmaning tot het intrekken van de vergunning of een geldboete en mogelijks strafrechtelijke vervolgingen. Ook wordt toegelicht door wie en op welke wijze dergelijke controles zullen kunnen uitgevoerd worden.

Hoofdstuk IV ten slotte bevat de slotbepalingen, met name dat het Fonds voor de Kwaliteit van de landbouwproductie wordt opgeheven en dat op datum van inwerkingtreding van dit decreet de beschikbare saldi van voormeld Fonds aan dit Fonds voor Landbouw en Visserij worden overgedragen. Ook wordt hierin de datum van inwerkingtreding op 1 januari 2006 bepaald.

2. Algemene bespreking

De heer *Jef Tavernier* heeft de indruk dat de minister-president het ontwerp van decreet iets te gemakkelijk als een technisch ontwerp beschouwt. Er zijn een aantal aspecten die meer reflectie en discussie vereisen.

Fondsen zijn instrumenten waarmee moet opgelet worden. In een aantal gevallen is dit instrument verantwoord, bijvoorbeeld wanneer men voor de inkom-

sten en de uitgaven de sector wil betrekken. Dat is bij dit ontwerp van decreet het geval.

Er kunnen vragen worden gesteld bij de vergoeding van economische schade zoals in artikel 5 is bepaald. Wat is de verhouding wat dit betreft met de federale Fondsen in het kader van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)? Destijds werden bij bijvoorbeeld de varkenspest vergoedingen uitbetaald door een aantal sectorfondsen. Dit is duidelijk voor ziekten en gaat het om een federale materie. Met het voorliggende ontwerp van decreet zou eveneens economische schade als gevolg van epidemies worden vergoed. Hoe zit het dan met de bevoegdheidsverdeling? Wat vergoedt het federale niveau en wat het nieuwe Vlaamse Fonds?

Voor de uitgaven zal een beroep gedaan worden op adviezen van de Raad van het Fonds voor Landbouw en Visserij. In hoeverre zijn deze adviezen openbaar? Dit is belangrijk omdat de Raad van State opmerkt dat de artikelen 4 en 6 van het voorontwerp van decreet grondig moeten worden herwerkt, rekening houdende met de grondwettelijke beginselen inzake belastingen. Het gaat in het ontwerp van decreet niet alleen over retributies maar ook over algemene betalingen die de Raad van State beschouwt als belastingen. Voor de belastingsbasis is echter het parlement bevoegd, en niet de regering. De heer Tavernier stelt vast dat er bij het ontwerp van decreet geen rekening werd gehouden met deze opmerkingen van de Raad van State. De grondwettelijke basis is erg zwak met als gevolg dat, indien het decreet later wordt aangevochten door bijdragebetalers, een groot risico ontstaat. Een bepaling stelt wel dat binnen de achttien maanden na de inwerkingtreding van de beslissingen genomen door de Vlaamse Regering het Vlaams Parlement deze moet bekrachtigen. De heer Tavernier sluit niet uit dat op dat moment de minister-president als verantwoordelijke voor deze beslissingen, reeds gevlucht is naar de federale regering. De heer Tavernier dient een amendement in dat de termijn van bekrachtiging door het Vlaams Parlement inkort.

Tot slot werd met de opmerkingen van de Raad van State over de sancties zoals huiszoekingen onvoldoende rekening gehouden.

De heer *Karlos Callens* is na grondige lectuur tot het besluit gekomen dat het een goed ontwerp van decreet is, maar heeft een aantal vragen. De eerste vraag is hoe zal rekening worden gehouden met de diversiteit aan leden? Wordt er rekening gehouden met de finan-

ciële draagkracht van de sectoren, het aantal leden, de investeringen?

Ten tweede stelt de heer Callens de vraag of het niet interessant zou zijn om de Raad in zekere zin op te splitsen, zonder twee afzonderlijke Raden te creëren. Zo kunnen personen die goed op de hoogte zijn van landbouwzaken een soort van vooradvies geven. Een gelijkaardige redenering geldt voor specialisten in visserijzaken.

Er zal een reglement worden opgemaakt voor de werking van het Fonds. Wanneer zal dit klaar zijn?

Ten vierde stelt de heer Callens vast de Raad van State opmerkt dat volgens artikel 170, §2, van de Grondwet voor het invoeren van een belasting een optreden van de decreetgever is vereist. Hij vraagt of het niet noodzakelijk is om wat dit betreft een amendement in te dienen zodat er geen probleem is.

Tot slot heeft hij problemen met de voorgestelde sancties. Indien men 100 percent zeker is dat de betrokkene te kwader trouw heeft gehandeld, is een sanctie als intrekking van de vergunning terecht. Een trapsgewijze sanctionering lijkt hem echter meer aangewezen.

Mevrouw *Tinne Rombouts* meent te begrijpen dat het hier effectief gaat om een fonds voor de landbouw, in de zin dat het ten dienste zal staan van de landbouw. Zij hoopt dat ook bij het bepalen van bijdragen en uitgaven de landbouw als sector centraal zal staan en op een evenwichtige manier wordt verdedigd ten opzichte van de andere sectoren.

De heer *Frans Wymeersch* is het in grote mate eens met de punten van kritiek van de heer Tavernier. Door de Raad van State en diverse adviesraden werden een aantal fundamentele opmerkingen gemaakt. Hij merkt op dat het oorspronkelijke voorontwerp van decreet dateert uit een vorige regeringsperiode en van een andere minister die niet meer tot de huidige regeringscoalitie behoort.

Hij vraagt of de minister-president de kritieken van bijvoorbeeld de SERV en de Raad van State kan weerleggen. Het gaat dan bijvoorbeeld over de rol van de regering en het parlement bij de invoering van een belasting. Wat de sanctionering betreft, kan de heer Wymeersch zich scharen achter de kritiek van het werkveld. Wat is de reden waarom de minister-president niet tegemoet gekomen is aan deze

bezwaren? Eventueel moet het ontwerp van decreet geamendeerd worden.

De *voorzitter* beaamt dat het voorontwerp van decreet stamt uit de vorige zittingsperiode. Hij stelt voor om de artikelsgewijze bespreking en de stemming te houden op 28 maart zodat eventuele amendementen kunnen worden voorbereid.

Antwoord van de minister-president

De *minister-president* is bereid om samen te werken met de commissie om te komen tot een decreet dat kan rekenen op een brede instemming bij de sector.

De bevoegdheidsafbakening met het FAVV is ook voorwerp van discussie geweest met de administratie die de tekst heeft voorbereid. Er kunnen zich gevallen voordoen waarbij de schadevergoeding in het kader van het FAVV of betaald door de veroorzaker van de schade overeenkomstig artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek onvoldoende is, en waarvan het restbedrag door het Vlaamse Gewest moet gedragen worden. De minister-president stelt voor om dit van naderbij te bekijken bij de artikelsgewijze bespreking. Hij wijst er wel op dat het advies van de Raad van State hier geen opmerkingen over formuleert.

De heer *Jef Tavernier* stelt dat er niet alleen een probleem is aan de uitgavenzijde, namelijk de betalingen van schadevergoedingen. Het probleem kan zich ook stellen aan de inkomstenzijde, meer bepaald wanneer sectoren of land- of tuinbouwbedrijven zowel op federaal als op Vlaams niveau bijdragen moeten betalen.

De *minister-president* antwoordt dat de bijdragen worden vastgesteld door de mensen van de sector zelf.

Wat betreft de opmerkingen van de Raad van State over het respecteren van artikel 170, §2, het zogenaamde 'ius fisci' van het Vlaams Parlement, merkt de minister op dat de tekst van het voorontwerp van decreet werd aangepast. Er werd voorzien in een delegatie en een bekrachtiging door het Vlaams Parlement. De minister-president heeft geen bezwaar dat de bekrachtigingstermijn zou verkort worden tot bijvoorbeeld een jaar.

Het vormt voor de minister-president geen probleem om de adviezen van de Raad ter beschikking te stellen in het kader van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Inzake de samenstelling van de Raad en een eventuele gedeeltelijke opsplitsing, stelt de minister-president dat het niet de bedoeling is om de zaken al te complex te maken. Het is uiteraard wel de bedoeling dat, indien bijvoorbeeld akkerbouw het onderwerp is dat voorligt op de Raad, op de eerste plaats de akkerbouwers het advies mee tot stand brengen, en niet de zeevisserijsector. De opmerking is in die zin terecht en er zal rekening mee worden gehouden bij de verdere uitwerking.

De minister-president schetst het verdere verloop en timing. Eerst moet het decreet worden goedgekeurd, daarna is er een besluit van de Vlaamse Regering inzake de organisatie, de samenstelling, en de werking van de Raad van het Fonds en vervolgens is er een ministerieel besluit met betrekking tot de benoeming van de leden van de Raad van het Fonds en het huishoudelijk reglement. Hij stelt dat het reglement mag worden verwacht in het najaar van 2006.

In verband met de sanctionering is op dit ogenblik alleen de intrekking van de vergunning voorzien. Een gradatie moet mogelijk zijn, zonder dit te ingewikkeld te maken met vijf of zes verschillende sancties.

3. Artikelsgewijze bespreking

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 6 stemmen.

HOOFDSTUK II

Oprichting, middelen en uitgaven

Artikel 3

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 6 stemmen.

Artikel 4

De heer *Jef Tavernier* merkt op dat de bijdragen aan het Fonds door de Raad van State als een belasting

worden beschouwd. Het is aan de decreetgever om de modaliteiten te bepalen. De bekrachtiging door het Vlaams Parlement, na de vaststelling van de elementen van de bijdragen door de Vlaamse Regering, is voor de heer *Tavernier* geen goede oplossing. De modaliteiten zouden beter vastgelegd worden in dit ontwerp.

De *minister-president* is akkoord dat een optreden van de decreetgever is vereist, maar hij merkt op dat de Raad van State zelf stelt: “Weliswaar kan het opdragen aan de Vlaamse Regering van de bevoegdheid om essentiële elementen van een belasting vast te stellen in bepaalde gevallen verantwoord worden.”. Verder wordt gesteld dat “kan aanvaard worden dat de decreetgever de Vlaamse Regering machtigt om de essentiële elementen vast te stellen”. Samen met een amendement om de bekrachtigingstermijn voor het Vlaams Parlement te verminderen is dit volgens de minister een voldoende antwoord op de opmerkingen van de Raad van State over het grondwettelijk karakter van de machtiging.

Dit artikel wordt aangenomen met 6 stemmen.

Artikel 5

Een amendement van de dames *Tinne Rombouts* en *Els Robeyns* en de heren *Jos De Meyer*, *Karlos Callens* en *Mark Demesmaecker* strekt ertoe in §1, tweede lid, het woord “bevoegde” te vervangen door “Vlaamse” (*Parl. St. VI. Parl., 2005-06, nr. 685/3, amendement nr. 2*). Mevrouw *Tinne Rombouts* stelt dat het hier louter om een verduidelijking en precisering gaat.

Een ander amendement van dezelfde indieners strekt ertoe om een §1bis in te voegen (*Parl. St. VI. Parl., 2005-06, nr. 685/3, amendement nr. 3*). Mevrouw *Tinne Rombouts* verduidelijkt dit amendement. Het komt voor dat door een beslissing van de Vlaamse overheid producten ongeschikt worden verklaard om in de handel te brengen hoewel de producent niet aan de oorzaak ligt van deze ongeschiktheid en een externe situatie aan de oorsprong ligt. Het Fonds kan dan de geleden economische schade en het er aan verbonden inkomensverlies vergoeden overeenkomstig vastgestelde regels en criteria, weliswaar ook op voorwaarde dat er geen andere compensaties of financiële tussenkomsten zijn. Daarnaast kan er economische schade zijn welke het gevolg is van een beslissing van een andere overheid, namelijk de federale of Europese overheid. Het Fonds kan dan eventueel overgaan tot het vergoeden van dit geleden inkomensverlies voorzover het niet rechtstreeks de

kost betreft van het vernietigen of het uit de handel nemen van een product. Als gevolg van het invoegen van deze paragraaf is een technische aanpassing vereist: in de volgende paragraaf moet worden verwezen naar deze nieuwe ingevoegde paragraaf. Indien deze vergoedingen immers vallen onder de toepassing van artikel 88.3 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, moeten deze steunmaatregelen gemeld worden aan de Europese Commissie.

Amendementen nrs. 2 en 3 en het geamendeerde artikel worden aangenomen met 6 stemmen.

Artikelen 6 tot 8

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 6 stemmen.

Artikel 9

Een amendement van de heer Jef Tavernier (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2005-06, nr. 685/2, amendement nr. 1) strekt ertoe artikel 9 te vervangen door een nieuw artikel 9. De heer *Jef Tavernier* verduidelijkt dat hij zich voor zijn amendement geïnspireerd heeft op een decretale bepaling op voorstel van de minister van Onderwijs in verband met het decreet van 23 november 2005 betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2004-05, nr. 472/3), het zogenaamde proeftuinendecreet. Er bestaat een tendens dat de Vlaamse Regering de fiscale bevoegdheden van het Vlaams Parlement naar zich toetrekt. Als oplossing wordt een bekrachtiging van het ministerieel besluit door het Vlaams Parlement naar voren geschoven. De Vlaamse Regering beslist in dit geval maar legt het besluit binnen een maand voor aan het Vlaams Parlement dat zes maanden de tijd krijgt om het te bekrachtigen. De proeftuinen kunnen niet van start gaan vooraleer de bekrachtiging door het Vlaams Parlement heeft plaatsgevonden.

Hij acht deze termijnen redelijk en haalbaar vermits ze ook gelden voor Onderwijs. Een bekrachtigingstermijn van twaalf maanden, zoals voorgesteld in het amendement van de meerderheid, vindt de heer Tavernier erg lang.

De heer *Jos De Meyer* is van mening dat het parlement een redelijke termijn moet krijgen om de besluiten te bekrachtigen. Hij verwijst naar de dioxinecrisis waar een koninklijk besluit moest bekrachtigd worden. Dat is niet gebeurd, met alle gevolgen van dien.

Indien deze periode van zes maanden opgeschort wordt tijdens de parlementaire recesperiode en bij de ontbinding van het parlement, kan hij zich namens de meerderheid hiermee akkoord verklaren. In die zin wordt een amendement van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jef Tavernier, Jos De Meyer en Karlos Callens ingediend op het amendement van de heer Tavernier (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2005-06, nr. 685/3, amendement nr. 7). Het amendement strekt ertoe om aan de voorgestelde tekst van artikel 9 de volgende zin toe te voegen: “Deze voormelde periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij ontbinding van het parlement.”.

Het amendement nr. 4 wordt ingetrokken.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 6 stemmen.

Amendement nr. 7 wordt aangenomen met 6 stemmen.

HOOFDSTUK III

Controle en sancties

Artikel 10

Een amendement van de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Jos De Meyer, Karlos Callens en Mark Demesmaeker strekt ertoe om in het tweede lid, op de vijfde regel, na het woord “niet-betaling”, de woorden “binnen de dertig dagen” in te voegen (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2005-06, nr. 685/3, amendement nr. 5).

Een ander amendement van dezelfde indieners strekt ertoe om in het vierde lid, op de derde regel, het woord “vijftiende” te vervangen door het woord “dertigste” (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2005-06, nr. 685/3, amendement nr. 6).

Mevrouw *Tinne Rombouts* licht toe dat deze twee amendementen een meer stapsgewijze sanctionering in voeren.

Amendementen nrs. 5 en 6 worden aangenomen met 6 stemmen.

Artikelen 11 tot 13

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 6 stemmen.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikelen 14 tot 16

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 6 stemmen.

4. Indicatieve eindstemming

Het geamendeerde ontwerp van decreet betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij wordt eenparig aangenomen met 6 stemmen.

De verslaggever,

Karlos CALLENS

De voorzitter,

Jos DE MEYER

TEKST INDICATIEF AANGENOMEN DOOR
DE SUBCOMMISSIE

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° dieren: de levende gewervelde en ongewervelde dieren van welke soort ook;
- 2° dierlijke producten: producten van dierlijke oorsprong die al dan niet een verwerking of bewerking hebben ondergaan;
- 3° planten: de levende planten en de levende delen van planten met inbegrip van de verse vruchten en de zaden;
- 4° plantaardige producten: producten van plantaardige oorsprong die al dan niet een verwerking of bewerking hebben ondergaan, voorzover het geen planten betreft;
- 5° visserijproducten: producten van de visvangst op zee en in de binnenwateren en van de aquacultuur die al dan niet een verwerking of bewerking hebben ondergaan;
- 6° Fonds: Fonds voor Landbouw en Visserij;
- 7° minister: de Vlaamse minister, bevoegd voor het landbouwbeleid en de zeevisserij.

HOOFDSTUK II

Oprichting, middelen en uitgaven

Artikel 3

§1. Met toepassing van artikel 45 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991,

wordt bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor het beleidsdomein Landbouw en Visserij een Fonds voor Landbouw en Visserij opgericht, hierna het Fonds te noemen.

§2. Het Fonds kan binnen de grenzen die toegestaan zijn door de Europese Commissie krachtens artikel 87 van het verdrag overeenkomstig de communautaire richtsnoeren voor staatssteun in de landbouwsector en overeenkomstig de communautaire richtsnoeren voor steunmaatregelen in de visserij- en de aquacultuursector steun toekennen aan projecten, programma's en opdrachten, en onder bepaalde voorwaarden die opgelegd zijn door de Vlaamse Regering kan het Fonds schade vergoeden,

§3. Bij het Fonds wordt tevens een Raad van het Fonds voor Landbouw en Visserij opgericht, hierna Raad te noemen, waarvan de organisatie, de samenstelling en de werkwijze door de Vlaamse Regering worden bepaald.

De Vlaamse Regering kan de benoeming van de leden van de Raad opdragen aan de minister.

Artikel 4

§1. Aan het Fonds worden toegewezen:

- 1° de verplichte bijdragen, opgelegd met toepassing van artikel 6, ten laste van natuurlijke personen en rechtspersonen die hetzij planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten, hetzij visserijproducten voortbrengen, oogsten, aanlanden, verhandelen, vervoeren, bewerken of verwerken;
- 2° in voorkomend geval de verhogingen van de verplichte bijdragen, vermeld in 1°, en bij achterstal van betaling de intresten op de verschuldigde bedragen;
- 3° de retributies, rechten en vergoedingen die door de Vlaamse Regering zijn opgelegd met toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren, met toepassing van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, en met toepassing van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, als ze betrekking hebben op erkenningen, vergunningen, machtigingen, die

verplicht zijn met toepassing van een besluit van de Vlaamse Regering of die betrekking hebben op andere aangelegenheden die onder de bevoegdheid vallen van het Vlaamse Gewest, en als ze geïnd worden hetzij voor controles hetzij voor diensten van de overheid;

- 4° in voorkomend geval de verhogingen van de retributies, rechten en vergoedingen, vermeld in 3°, en bij achterstal van betaling de intresten op de verschuldigde bedragen;
- 5° de administratieve geldboeten, opgelegd in het kader van dit decreet en van de wetten, vermeld in 3°;
- 6° de vrijwillige bijdragen evenals de uitzonderlijke ontvangsten;
- 7° de ontvangsten die afkomstig zijn van diensten die uitgevoerd worden voor derden, inbegrepen voor overheidsinstellingen;
- 8° de ontvangsten die voortkomen uit de deelneming van de Europese Unie in de uitgaven van het Fonds;
- 9° terugbetalingen van toelagen of voorschotten en ontvangen intresten die verbonden zijn aan uitgaven van het Fonds;
- 10° bijstand van de Europese Unie voor de tenuitvoerlegging van de controleregeling die geldt in het kader van het gemeenschappelijke visserijbeleid;
- 11° verplichte bijdragen, die met toepassing van artikel 6 opgelegd worden aan bedrijven of personen, en die door de aard van hun activiteiten schade kunnen veroorzaken aan planten of dieren en aan plantaardige of dierlijke producten of visserijproducten;
- 12° in voorkomend geval de verhogingen van de verplichte bijdragen, vermeld in 11°, en bij achterstal van betaling de intresten op de verschuldigde bedragen.

Bij het vaststellen van de inkomsten wordt rekening gehouden met het advies van de Raad en met een evenredige verdeling tussen de sectoren en subsectoren.

§2. De middelen van het Fonds worden aangewend voor de prefinanciering of de financiering van:

- 1° de uitgaven in de dierlijke sector met toepassing van de wet van 20 juni 1956 betreffende de verbetering van de rassen van voor de landbouw nuttige huisdieren;
- 2° de uitgaven in de plantaardige en dierlijke sector met toepassing van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en vee-teelt;
- 3° de uitgaven in de plantaardige en dierlijke sector met toepassing van de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten;
- 4° kosten die verbonden zijn aan opdrachten, programma's of projecten die voor rekening van het Fonds uitgevoerd worden;
- 5° de uitgaven van en voor de dataverzameling en de adviesvorming in het kader van het gemeenschappelijke landbouw- en visserijbeleid;
- 6° de uitgaven met betrekking tot het beleidsdomein Landbouw in het kader van het plan voor platelandsontwikkeling.

Bij het vaststellen van de uitgaven van het Fonds wordt rekening gehouden met het advies van de Raad en met een evenredige verdeling tussen de sectoren en subsectoren.

§3. De rekenplichtige die de bedragen ontvangen heeft, beschikt rechtstreeks over de in §1 vermelde kredieten van het Fonds.

Artikel 5

§1. Naast de aanwending van middelen voor de prefinanciering of de financiering van de uitgaven, vermeld in artikel 4, §2, kunnen aan het Fonds de prefinanciering en de financiering van uitgaven van de overheid voor het vergoeden van economische schade aangerekend worden. Het kan een vergoeding betreffen voor het delgen van kosten die gedaan werden of nog moeten worden gedaan voor de vernietiging, het uit de handel nemen, het behandelen, het bewerken of verwerken of het geven van een andere dan een normale bestemming aan planten en plantaardige producten of dieren en dierlijke producten of visserijproducten en in voorkomend geval voor het delgen van inkomensverlies dat hiermee gepaard gaat.

Dat geldt op voorwaarde dat die schade het gevolg is van maatregelen tot uitvoering van een beslissing van de Vlaamse overheid en waarbij de oorzaak niet toegeschreven kan worden aan degene die schade lijdt.

§2. Bijkomend kunnen aan het Fonds de prefinanciering en de financiering van uitgaven van de overheid voor het vergoeden van economische schade aangerekend worden. Hierbij wordt het delgen van inkomensverlies bedoeld welk het gevolg is van maatregelen tot uitvoering van een beslissing van zowel de Europese dan wel de federale of Vlaamse overheid en waarbij de oorzaak niet toegeschreven kan worden aan degene die schade lijdt.

§3. Voorzover de uitgaven, vermeld in artikel 4, §2, en in artikel 5, §1 en §2, onder de toepassing vallen van artikel 88.3 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, worden de voorgenomen steunmaatregelen tijdig gemeld en kunnen ze niet tot uitvoering worden gebracht voordat beslist is over de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt.

§4. Vergoedingen voor de vernietiging ingevolge bestrijdingsprogramma's met betrekking tot de dieren- of plantengezondheid vallen niet ten laste van het Fonds.

Artikel 6

§1. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de Raad, bij besluit het bedrag van de verplichte bijdragen vermeld in artikel 4, §1, 1°, 2°, 11° en 12°, evenals de regels voor de inning ervan.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt, na advies van de Raad, bij besluit het bedrag van de retributies, rechten en vergoedingen, vermeld in artikel 4, §1, 3°, 4°, evenals de regels voor de inning ervan.

§3. De verplichte bijdragen, retributies, rechten en vergoedingen vermeld in artikel 4, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 11° en 12°, kunnen worden geheven op planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten die worden voortgebracht, geoogst, aangeland, verhandeld, vervoerd, bewerkt of verwerkt. Ze kunnen eveneens worden geheven op de ondernemingen die planten of plantaardige producten, dieren of dierlijke producten of visserijproducten voortbrengen, verhandelen, vervoeren, bewerken of verwerken.

Artikel 7

Het programma van de uitgaven van het Fonds wordt vastgelegd door de minister, na advies van de Raad. Bovendien geeft de Raad zijn advies over alle vragen waarvan het onderzoek hem door de minister wordt opgedragen en kan de Raad aan de minister elk voorstel voorleggen betreffende het toepassingsdomein van het Fonds.

Artikel 8

Het bijzonder reglement betreffende het beheer van het Fonds wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Artikel 9

Het in artikel 6, §1, vermelde besluit betreffende de verplichte bijdragen wordt van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de datum van inwerkingtreding ervan als het niet binnen de maand na goedkeuring door de Vlaamse Regering aan het Vlaams Parlement ter bekrachtiging wordt voorgelegd. De bekrachtiging bij decreet gebeurt binnen de zes maanden na de goedkeuring van het besluit. Deze voormelde periodes worden opgeschort tijdens het parlementaire reces en bij ontbinding van het parlement.

HOOFDSTUK III

Controle en sancties

Artikel 10

Als de in artikel 4, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 11° en 12°, vermelde verplichte bijdragen en retributies na de volgens de betalingsprocedure vastgestelde uiterste datum onbetaald blijven, wordt er eerst per aangetekende brief een schriftelijke aanmaning toegezonden.

Vanaf de datum van verzending van de aanmaning kan de overheid beslissen dat er geen controle- en andere administratieve prestaties meer geleverd worden zolang de verschuldigde bedragen niet vereffend zijn. Bij niet-betaling binnen de dertig dagen wordt de betrokken persoon of het betrokken bedrijf per aangetekende brief in gebreke gesteld, zelfs als de bij-

drage het voorwerp uitmaakt van een betwisting voor de rechtbanken.

De ingebrekestelling bevat de volgende tekst:

“Na de ingebrekestelling kunnen de erkenningen, vergunningen of licenties per aangetekende brief geschorst worden vanaf de dertigste werkdag die volgt op de dag van de kennisgeving van de ingebrekestelling, als er op die dag nog geen betaling werd ontvangen.

Die maatregel neemt van rechtswege een einde op de eerste werkdag die volgt op de dag waarop de verschuldigde verplichte bijdragen of retributies effectief op de rekening van het Fonds worden gecrediteerd.”.

Artikel 11

§1. Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie, de gerechtelijke agenten bij de parketten, de leden van de federale of de lokale politie, de ambtenaren van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen of van de Federale Overheidsdienst Financiën, worden overtredingen van dit decreet en van de ter uitvoering ervan genomen besluiten opgespoord en vastgesteld door de ambtenaren die belast zijn met de controle van het beleidsdomein Landbouw en Visserij, en ook door de andere ambtenaren, aangewezen door de Vlaamse Regering.

Degenen onder hen die de eed, voorgeschreven bij het decreet van 20 juli 1831 betreffende de eedaflegging bij de aanvang der grondwettelijke vertegenwoordigende monarchie, niet hebben afgelegd, zullen hem voor de vrederechter afleggen.

De door die overheidspersonen opgemaakte processen-verbaal hebben bewijswaarde tot het tegenbewijs is geleverd. Een afschrift ervan wordt binnen vijftien dagen na de vaststelling ter kennis gebracht van de overtreders.

§2. Bij de uitoefening van hun opdracht mogen dezelfde overheidspersonen slachthuizen, fabrieken, magazijnen, bergplaatsen, kantoren, boten, bedrijfsgebouwen, stallen, stapelhuizen, stations, wagons, voertuigen, bossen, cultuurgronden en braakliggende gronden en bedrijven die in de openlucht gelegen zijn altijd betreden.

§3. Zij mogen de plaatsen die tot woning dienen alleen bezoeken met verlof van de rechter in de politierechtbank.

Zij kunnen zich alle inlichtingen en bescheiden doen verstrekken die nodig zijn om hun opdracht te volbrengen, en overgaan tot alle nuttige vaststellingen.

Artikel 12

Onverminderd de toepassing in voorkomend geval van de strengere straffen, bepaald in het Strafwetboek of in bijzondere strafwetten, en onverminderd de sancties, bepaald in artikel 10, worden de volgende personen gestraft met een geldboete van honderd tot vijfduizend euro:

- 1° personen die de verplichte bijdragen en retributies, verschuldigd aan het Fonds en vermeld in artikel 4, na de ingebrekestelling zoals omschreven in artikel 10 niet of niet tijdig betalen;
- 2° personen die zich met het oog op onttrekking aan de bepalingen betreffende de verplichte bijdragen en retributies, vermeld in artikel 4, §1, 1°, 2°, 3°, 4°, 11° en 12°, verzetten tegen de bezoeken, inspecties, controles of verzoeken om inlichtingen of om documenten door de overheidspersonen, vermeld in artikel 11, of die willens en wetens onjuiste of onvolledige inlichtingen of documenten verstrekken.

Bij herhaling binnen vijf jaar na de vorige veroordeling wegens een overtreding, vermeld in 1° of 2°, wordt de straf verdubbeld.

Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek met uitzondering van hoofdstuk V, maar met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de in dit artikel vermelde misdrijven van toepassing.

Artikel 13

§1. Overtredingen van dit decreet of van de besluiten tot uitvoering ervan kunnen het voorwerp uitmaken van strafrechtelijke vervolgingen of van een administratieve geldboete.

De verbaliserende ambtenaar stuurt het proces-verbaal dat het misdrijf vaststelt aan de procureur des Konings, alsook een afschrift ervan aan de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar.

§2. De procureur des Konings beslist of hij al dan niet strafrechtelijk vervolgt.

Strafvervolgning sluit administratieve geldboete uit, ook als de vervolging tot vrijspraak heeft geleid.

§3. De procureur des Konings beschikt over een termijn van drie maanden, te rekenen van de dag van ontvangst van het proces-verbaal, om van zijn beslissing kennis te geven aan de door de koning aangewezen ambtenaar.

Als de procureur des Konings van strafvervolgning afziet of verzuimt binnen de gestelde termijn van zijn beslissing kennis te geven, beslist de door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaar overeenkomstig de voorwaarden die ze bepaalt, nadat de betrokkene de mogelijkheid geboden werd zijn verweermiddelen naar voor te brengen, of wegens het misdrijf een administratieve geldboete moet worden voorgesteld.

§4. De beslissing van de ambtenaar is met redenen omkleed en bepaalt het bedrag van de administratieve geldboete dat niet lager mag zijn dan de helft van het minimum van de geldboete, bepaald voor de overtreden wettelijke bepaling, noch hoger dan het vijfvoudige van dat minimum.

Bij herhaling van een overtreding binnen vijf jaar na het opleggen van een administratieve geldboete wordt het hierboven vermelde bedrag van de administratieve geldboete verdubbeld.

Die bedragen worden evenwel altijd vermeerderd met de opdecimen, vastgesteld voor de strafrechtelijke geldboeten.

Bovendien worden de expertisekosten ten laste gelegd van de overtreder.

§5. Bij samenloop van misdrijven worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd, zonder dat die samen hoger mogen zijn dan het dubbel van het maximumbedrag, vermeld in §4.

§6. De beslissing, vermeld in §4, wordt aan de betrokkene bekendgemaakt met een aangetekende brief, samen met een verzoek tot betaling van de boete binnen de door de Vlaamse Regering vastgestelde termijn. Die kennisgeving doet de strafvordering vervallen. De betaling van de administratieve geldboete maakt een einde aan de vordering van de administratie.

§7. Blijft de betrokkene in gebreke om de administratieve geldboete en de expertisekosten binnen de

gestelde termijn te betalen, dan vordert de ambtenaar de veroordeling tot de geldboete en de expertisekosten voor de bevoegde rechtbank.

§8. Geen administratieve geldboete kan worden opgelegd vijf jaar na het feit dat een in deze wet vermeld misdrijf oplevert. De daden van onderzoek of van vervolging die verricht zijn binnen de in het eerste lid gestelde termijn stuiten de loop ervan.

Met die daden begint een nieuwe termijn van gelijke duur te lopen, zelfs ten aanzien van personen die daarbij niet betrokken waren.

§9. De Vlaamse Regering bepaalt de procedureregelen die van toepassing zijn op de administratieve geldboeten.

§10. De rechtspersoon, waarvan de overtreder orgaan of aangestelde is, is eveneens aansprakelijk voor de betaling van de administratieve geldboete.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 14

Artikel 2 met betrekking tot het Fonds voor de Kwaliteit van de Landbouwproductie van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de derde aanpassing van de begroting 2002, gewijzigd bij het decreet van 27 juni 2003, wordt opgeheven.

Artikel 15

Het op de datum van inwerkingtreding van dit decreet beschikbare saldo van het Fonds voor de Kwaliteit van de Landbouwproductie, vermeld in artikel 14, wordt op dat ogenblik overgedragen aan het Fonds voor Landbouw en Visserij.

Artikel 16

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2006.